

РЕШЕНИЕ

№ 4738

гр. София, 11.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 11.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **6273** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 44, ал. 8 от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалба, вх. № 25227/05.07.2022 г. от С. Х. А. – гражданин на Сирийска арабска република, против ЗАПОВЕД № 5364з-1337/22.06.2022 г. на директора на Дирекция „Миграция“ - МВР, с която, на основание чл. 44, ал. 8 ЗЧРБ е продължен срокът на принудително настаняване на чужденеца в СДВНЧ, считано от 23.06.2022 г., „до отпадане на пречките за изпълнение на издадената спрямо него принудителна административна мярка, но не по – късно от 23.12.2022 г.“.

Жалбоподателят се явява и заедно с назначения от Съда адвокат С.: поддържа жалбата, с която твърди материална незаконосъобразност на заповедта, както и че основанийето за неочказвано от него съдействие е „невярно“; не ангажира нови доказателства, различни от тези, съставляващи административната преписка.

Ответникът, чрез упълномощен юрисконсулт: оспорва жалбата, с доводи за правилност и законосъобразност на заповедта; представя допълнително: изисканата от Съда заповед, по силата на която комисар М. Д. е подписала оспорената заповед за директор на Дирекция „Миграция“; цитираната в една от процесните докладни записки нота от Посолството на Сирийската арабска република в [населено място]; не претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема по същество следното.

В административната преписка са налице данни за това, че: по отношение С. Х. А. –

гражданин на С., със Заповед №: 3-1401/21.06.2021 г. председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“ са наложени ПАМ, съответно – експулсиране в Република Турция, отнемане право на пребиваване в РБ, забрана за влизане и пребиваване на територията на ЕС. За обезпечаване изпълнението на тази заповед, със Заповед №: 3-1402/21.06.2021 г. същият административен орган е настанил чужденеца в СДВНЧ – С., на 23.06.2021 г.

С оспорваната и предмет на настоящото дело Заповед № 5364з-1337/22.06.2022 г. директорът на Дирекция „Миграция“- МВР е продължил срока на настаняване, считано от 23.06.2022 г., не по – късно от 23.12.2022 г., т.е. – с не повече от шест месеца, като се позовал на Предложение, рег. № 5364р-13021/22.06.2022 г. (л. 11) от началника на Отдел „П.-ДМ.

Съдът преценява жалбата като процесуално допустима за разглеждане, но неоснователна.

Настаняването на С. Х. А. в СДВНЧ е последица от наложените по отношение на него ПАМ, на основание чл. 44, ал. 6, изр. първо, вр. чл. 39а, ал. 1, т.т. 1, 3, 4 ЗЧРБ.

Установено е и не се оспорва от страна на жалбоподателя, съответно не твърди и не доказва, че: не притежава лични документи; отказва да съдейства за снабдяването с такива, като отказва да заяви лично пред консулската служба на Посолството на С. в [населено място] желание да получи нов паспорт – изискване, указано с писмото от посолството. От друга страна ответникът установява и доказва още, че на 01.10.2014 г. Република Турция едностранно е отказала да изпълнява Споразумението с ЕС за реадмисия, до уреждане въпроса за визовата „либерализация“ за гражданите на Турция.

Хипотезите, очертани в ал. 6 на чл. 44 ЗЧРБ, за принудително настаняване в СДВНЧ, в случай, че не е възможно ефективно прилагане на други достатъчни, но по-леки принудителни мерки, са идентични с тези по чл. 15, § 1 от Директива 2008/115/ЕО: когато е налице опасност от укриване, или когато засегнатият гражданин на трета страна избягва или възпрепятства подготовката на връщането или процеса по извеждането. Според ал. 8, изр. трето на чл. 44 ЗЧРБ директорът на Дирекция „Миграция“- МВР е оправомощен да издаде заповед за продължаване на принудителното настаняване в специалния дом за срок, не по-дълъг от допълнителни 12 месеца, по изключение, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи или има забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране към датата на изтичане на разрешенния срок на принудителното настаняване по ал. 6. Съдът приема, че към 23.06.2022 г. чужденецът е пребивавал в СДВНЧ общо една година, на основание наложените ПАМ, т.е. – от 23.06.2021 г. Максимално допустимият срок, съгласно чл. 44, ал. 8, изр. първо и изр. трето ЗЧРБ е осемнадесет месеца. Изложените по – горе, неопровергани от жалбоподателя факти и доказателствата, представени от страна на ответника установяват, че: чужденецът отказва да се завърне доброволно в страната на произход, а предвид обстоятелството, че не разполага с парични средства и с паспорт, както и че съществува опасност да се укрие, правилно е преценено, че не са на лице основанията по чл. 44, ал. 5, т. 1, т. 2 и т. 3 ЗЧРБ за налагане на обезпечителни мерки, тъй като не е изпълнено изискването на чл. 72, ал. 5 ППЗЧРБ за внасяне лично или чрез трето лице на парична гаранция. Същевременно не се твърди, на чужденеца да е осигурено жилище за пребиваване в РБ. Съдът приема в тази връзка, че все още съществува разумна възможност да бъде организирано изпълнението на ПАМ „експулсиране“.

Горните данни налагат извода за наличие на очертаните в ал. 8, изр. трето на чл. 44 ЗЧРБ материалноправни основания, директорът на Дирекция „Миграция“ да продължи принудителното настаняване в СДВНЧ, в рамките на максимално допустимия срок от 18 месеца.

В заключение, оспорената Заповед № 5364з-1337/22.06.2022 г. е: постановена от компетентен административен орган; съответства на изискванията за форма и е съобразена с коментираните по – горе материалноправни условия за продължаване принудителното настаняване на С. Х. А. СДВНЧ, при Дирекция „Миграция“ - МВР. Жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне.

Водим от горното и на основание чл. 44, ал. 8, вр. чл. 46а, ал. 1 и ал. 2 ЗЧРБ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба, вх. № 25227/05.07.2022 г. от С. Х. А. – гражданин на Сирийска арабска република, против ЗАПОВЕД № 5364з-1337/22.06.2022 г. на директора на Дирекция „Миграция“ - МВР, с която, на основание чл. 44, ал. 8 ЗЧРБ е продължен срокът на принудително настаняване на чужденеца в СДВНЧ, считано от 23.06.2022 г., „до отпадане на пречките за изпълнение на издадената спрямо него принудителна административна мярка, но не по – късно от 23.12.2022 г.“.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: